

der er nødvendigt. Hvad angaaer ordentlige og uordentlige Folk, da troer jeg, det kommer an paa hvad Maade jeg har fremhævet det; jeg troer, det er min Pligt at gjøre opmærksom paa, i hvad Retning jeg gaaer, og, naar jeg gjør det paa den Maade, at jeg siger, at det i Almindelighed har vist sig at være de ordentligste Folk, som forlange Kost in natura, saa kan jeg ikke troe, at der ligger nogen billig Grund til at opstille det paa den Maade, som der er klaget over, nemlig, at alle de, der toge Penge, vare uordentlige (Nei!). Denne Mening ligger formeentlig slet ikke deri. Desuden har jeg, hvad det angaaer, at det var ældre Folk og decorerede Folk, saa har jeg vistnok, ved at udtale „decorerede Folk“, ikke havt Grund til i Almindelighed at forståe Andet, end meget ordentlige Folk, og jeg har udtryffeligt nævnt, at der vare gamle Mænd, som just androge paa, at faae Penge istedetfor Kost. Altsaa finder jeg, at jeg, med Hensyn til denne Opstilling imod mig, ikke behøver videre at opholde mig. Hvad Kostens Upaa-klagelighed angaaer, da kan jeg forsikre, at de eneste Klager, der nogensinde komme ind til Ministeriet, det er engang imellem, at der klages over, at Rugen ikke er fuldkommen sund, men aldrig over, at den er bedærvet; og i ethvert Fald har jeg aldrig ladet hengaae 24 Timer, forinden jeg lod det syne, — jeg har paa Stedet givet de fornødne Ordres i saa Henseende, og taget enhver Forholdsregel, som har staaet i min Magt, for at gjøre det umuligt, at kaste nogen Tvivl derpaa. Jeg kan ikke gjøre mere, naar Alt gives ud under Officerernes Tilsyn og Ansvarlighed, saa er jeg ikke istand til at gaae videre. Mistanke derimod, kan jeg ikke forebygge. Hvad angaaer Licitationen af Arbeidet i Ryboder, da er det en Sag, som jeg ikke er forberedt paa her at besvare, men jeg troer dog at vide meget nøie, hvorledes dermed forholdes. Der er nemlig en ganske speciel Tilladelse vedkommende Huusarbeidet i Ryboder, idet det bortliciteres paa flere Aar, saaledes, at det skeer ved Notation, ligesom deri ogsaa er indbefattet Tilladelse til at maatte, uanset alle Laugsfor-krifter, gjøre det Altsammen under Gæ,

og ved hvilket som helst Folk. Derfor er der fra ældre Tid en ganske fast og approberet Bestemmelse, som altid har været benyttet og som har været betragtet for at være gavnlig for Statskassen og gavnlig for det Hele. At det var meget bedre at have det under Gæ, end at have alt det Bryderi, som kan opstaae derved, at flere have dermed at gjøre, det har jeg været overbevist om, og har derfor ikke afveget derfra, ligesom jeg troer, at, dersom det blev underkastet nogen nøiere Drøftelse, det vil bestindes, at der ikke er begaaet Noget imod den Forskrift, som blev vedtagen i 1848, for at staae Folk Beskjæftigelse. Det har ikke i lang Tid været omtalt, at der var speciel Træng hertil, og jeg har ikke troet, at der under Forhold, som de nærværende, hvor alle Haandværkere i Almindelighed tjente godt, og vare vel betalte, vare behørigt Motiv for mig, til at afvige fra den tidligere allerhøieste Resolution og de i saa Henseende gjældende Bestemmelser, for at paabyrde Statskassen derved større Udgifter. Imidlertid takker jeg det ærede Medlem for at han har gjort mig opmærksom paa denne Gjenstand. Jeg troer forøvrigt vistnok, at det vil være uanselig ved Licitationsconditionerne at tage dette til Følge, idet man har anset det nødvendigt at stille det til Licitation, saaledes som skeet er, for at sikre sig Materiale, og sikre Statskassens Interesse. Med Hensyn til hvad der er ytret om, at Opmuddring bør søges indført ved privat Entreprise, har jeg jo kun løselig nævnt, hvad der er skeet her i 1803, fordi det er det Æneste jeg veed der er skeet her tidligere i den Anledning; det var kun for at vise, at den Idee ikke var ny, at den har været forsøgt før, uden at lykkes. Jeg har erklæret mig i Comiteen meget villig til at forsøge det igjen, men jeg har tillige, ved at overtænke dette, og navnlig ved at gjenemgaae de gamle Papirer, samt de Licitationsconditioner, der dengang bleve opstillede ligesom i det Hele ved at benytte de Erfaringer, man derved har gjort, og som man har taget til Følge, seet at det neppe var muligt at undgaae, for at sikre Staten, at sætte Conditioner, som jeg har megen Tvivl om, at nogen privat Entrepreneur vilde gaae ind paa.